

[Bollmann]

de skatteminister ganske rigtigt var en skarp modstander af forhøjelsen.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om de nærmere dele af § 2 i lovforslaget, og jeg er glad for, at forslagsstillerne ifølge bemærkningerne kan acceptere eventuelle ændringsforslag, hvis det viser sig nødvendigt. Jeg skal heller ikke forlænge debatten meget mere, men nøjes med at sige, at CD ser meget positivt på forslaget.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti var blandt de partier, som støttede regeringen i forrige samling. Der er ingen grund til at skjule – det sagde jeg også dengang – at det er med meget stor betænkelighed, vi gør det. Vi synes, man har givet denne lovgivning en asocial form: den rammer de mindre erhvervsdrivende alt for hårdt. Mange større erhvervsdrivende kan gå hen i en bank og låne de tilsvarende penge eller trække på en kassekredit og får måske derved et lån betydelig billigere, end mindre erhvervsdrivende får.

Grunden til, at vi gik med til det, var for det første, at regeringen forsikrede os om, at man ikke teknisk kunne lave en særordning, hvorefter erhvervsdrivende med en lille omsætning f. eks. kunne få et gratis nedre område med hensyn til lånene, og det bøjede vi af for.

Endvidere var det afgørende argument for loven, at kreditten netop ikke skal benyttes, og det argument accepterede vi altså dengang, og det er også muligt, vi vil gøre det denne gang. Jeg synes nok, man skal behandle lovforslaget grundigt i udvalget og få at vide, hvilke erfaringer der egentlig talt er gjort på dette område, om loven bevirker, at de mindre erhvervsdrivende ikke benytter denne form for kredit, for benytter de den rent faktisk, må der være grund til at se på de kreditmuligheder, som de mindre erhvervsdrivende har. Det kan nok være rimeligt at sige, at skal man give kredit til mindre erhvervsdrivende, bør det ikke ske over skatten, men ved at man udvikler de lånemuligheder, som de mindre erhvervsdrivende har.

Hr. Ellemann-Jensen var noget forbeholden i sin anbefaling, og det forstår jeg godt, for jeg erindrer tydeligt den nuværende skatte- og afgiftsministers beregninger over, hvor stor renten blev. Jeg synes nok, det er beun-

dringsværdigt, at venstre kan sno sig så meget, at man nu bliver nødsaget til at anbefale dette lovforslag. Jeg skal trøstende sige til venstre, at mangler man stemmer for at slå angrebet tilbage, må både venstre og socialdemokratiet nok støtte sig til SF.

Kaj Hansen (DKP):

Det kan måske være svært at komme med nye argumenter for eller imod forslaget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at kommunisterne var med til at fastlægge de skattemorarenter, vi har i dag, og at vi mener, det er en rimelig ordning; det drejer sig om skat, og det drejer sig også om de renter, man skal betale, hvis man ikke betaler skatten.

Hensynet til det mindre erhvervsliv synes jeg ligger uden for dette lovforslags rammer. Vi kan altså ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der står i bemærkningerne et par ord, som jeg gerne vil trække frem, fordi hr. Glistrup den anden dag i folketinget holdt en tale, hvori han roste et parti – venstresocialisterne – fordi det havde udarbejdet nøje gennemarbejdede forslag og ikke som så mange andre nøjedes med at komme med henstillinger eller folketingsbeslutninger.

På den baggrund virker bemærkningerne til § 2 særlig iøjnefaldende, netop fordi hr. Glistrup øjensynlig selv stillede det store krav:

»Forslagsstillerne har i § 2 medtaget de skattemorarentebestemmelser, som forslagsstillerne umiddelbart havde ved hånden...«.

Det tyder nemlig ikke på, at man har stillet det samme store krav til sig selv, at det skal være nøje gennemarbejdet og udarbejdet. Det kan nok på forhånd gøre én lidt betænkelig ved lovforslaget.

Så kommer selve det princip, man ønsker at få gennemført. Her tænker jeg ikke på rentehøjden, men på, at renterne skal være fradragsberettigede. Jeg troede, at alle efterhånden havde forstået, at gennemfører man en lov, hvorefter der skal være fradragsret på et område, hvor der ikke er det i øjeblikket, er det et specielt tilskud til de store skatteydere, som får en særfordel. Sagen er jo den, at de store skatteydere ville få 70 pct. – i